

L'ALTERNATIU

Equinocci de tardor 1992

preu d'ajut 100 ptes.

CIMERA DE
LA TERRA 1992

11 DE
SETEMBRE

SUMARI

Presentació	1
La Cimera de la Terra (La Conferència de les NNUU sobre medi ambient i desenvolupament)	3
Declaració de Rio de Janeiro de les ONG'S	6
Cap a la Independència Ecològica de Catalunya	8

Conferència de Pobles Indígenes i Tribals dels Boscos Tropicals	10
El futur de l'ecologime a Catalunya: La visió d'Alternativa Verda	14
Trobada Verda Planetària (Intervenció d'Alternativa Verda)	15

ALTERNATIVA VERDA

ALTERNATIVA VERDA - Moviment Ecologista de Catalunya
Centre de Documentació i de Dades

Adreça Postal (Postal Address):

Apartat de Correus 10017 (P.O.Box 10017)
08080 Barcelona, El Barcelonès, CATALUNYA

Visites (Visitors):

Passatge Madoz 6 2n 2a
08002 Barcelona, El Barcelonès,
CATALUNYA

telefon:

93-4122124 / 34-3-4122124 (international)

telex:

93-4124710 / 34-3-4124710 (international)

e-mail:

GreenNet: ecosavcatalo@gn

Adreces Postals de les organitzacions locals: (Postal Addresses of local organisations)

* Alt Llobregat:

Sobrieroca 9 2n

Tf. 93-8726352 08240 Manresa, El Bages

* Baix Llobregat:

Sant Joan 8 1r

Tf. 93-6374004 08640 Viladecans, El Baix Llobregat.

* Barcelonina:

Apartat de Correus 10017

Tf. 93-4122124 08080 Barcelona, El Barcelonès

* Nord-Est:

Apartat de Correus 37

Tf. 972-772011 17130 L'Escala, L'Alt Empordà

* Osona:

Carretera de Balenyà, 16, 3r. 1a

Tf. 93-86060604 08552 Taradell, Osona

* Terres de Ponent:

Apartat de Correus 744

Tf. 973-126120 25080 Lleida, El Segrià

* Comarques Meridionals:

Avda. Puig i Ferrater 10

Tf. 977-844010 43470 La Selva del Camp, El Baix Camp

Sr. Carter

SI US PLAU, ARSENYALEU AMB UNA X LA CAUSA DE LA DEVOLUCIÓ	
DESCONEGUT	
REFUSAT	
ABSENT	
ADREÇA INCORRECTA	
SE NANÀ SENSE DEIXAR ADREÇA	
ALTRES	

CAP A LA INDEPENDÈNCIA ECOLÒGICA DE CATALUNYA

A les darreries del present segle s'han fet encara més evidents les conseqüències d'aquella mai declarada guerra, però des de fa segles existent, de la humanitat contra la natura.

Així avui podem constatar la superposició de nombroses crisis:

- crisis ecològiques: molts sistemes naturals d'arreu del planeta ja no són capaços de suportar la vida,

- crisis socials: crisi de la ideologia industrialista (dreta versus esquerra, nacionalisme-estatalista versus nacionalisme d'alliberament); crisi de models econòmics (economia de lliure mercat - economia planificada centralment); crisi de valors (què és el progrés?, que vol dir ser progressista?), ...

Totes juntes fan que tinguem l'oportunitat de replantejar-nos molts conceptes que, fins ara, molta gent havia considerat immutables.

Cal reflexionar des d'un punt de mira ecologista, És a dir, a partir de la concepció del món que l'ecologisme proposa, sobre els conceptes de sobirania, independència, alliberament, ... i sobre el camí o camins a emprar per exercir el Dret a l'Autodeterminació que qualsevol cultura i qualsevol poble té. I amb més raó quan se'ns vol fer creure que tot procés d'alliberament nacional implica el desfermament d'odis entre cultures i nacions, quan no la guerra oberta entre elles.

La crítica ecologista a la visió dominant del món considera que l'industrialisme i el seu més eficaç instrument - l'Estat-Nació - ens han menat a la situació actual d'uniformisme mundial i de deteriorament de les bases eco-bio-geològiques sobre les que la vida a la Terra es sosté.

I els moviments d'alliberament nacional i social han caigut tots, fins ara, als paranyes que l'industrialisme els ha parat: amb l'excusa del progrés, amb l'excusa que és l'única via per anar endavant !.

Les més evidents mostres les tenim en el procés anomenat de descolonització i en el desmembrament dels sistemes polítics autobatejats com socialistes. Quantes cultures s'han destruït en nom del progrés?, i quantes en nom del

socialisme?. Quantes s'en continuen destruint?.

Quin futur polític té Catalunya si els seus sistemes naturals estan tocats de mort per la dèria col·lectiva de viure d'esquena a la Natura?

Els sistemes naturals (bio-eco-geològics) sempre han estat la base material sobre la qual s'han sostingut les societats que han habitat la Terra.

Mentre les societats han anat creant cultures que honoressin la Terra i els seus sistemes naturals, ha estat possible viure sense posar en perill la sobrevivència de les generacions a venir.

Quan una societat crea una cultura que considera els sistemes naturals com una cosa a convertir en riquesa material (diner) i quan la cultura de la societat industrial pretén homogeneïtzar la diversitat de cultures del planeta (moltes d'elles encara adaptades als sistemes naturals on habiten) i imposar per les bones (a través dels mecanismes del mercat mundial) o per les males (amb intervencions militars) un uniformisme cultural a imatge i semblança seva, és quan el deteriorament dels sistemes bio-geo-ecològics i de les cultures que fan possible la vida a la Terra esdevé global.

Catalunya, un petit país a la riba mediterrània, té el repte de recrear la seva cultura, no en base al mimetisme de reproduir un sistema industrialista ecocida i etnocida, sinó en base a harmonitzar els seus sistemes socials amb els sistemes naturals, defensant la seva identitat no en front ni per sobre d'altres cultures sinó respectant i honorant la diversitat cultural del planeta.

I en aquest camí, Catalunya frueix d'una situació ben privilegiada: de no haver creat un Estat industrialista propi, pot transcendir l'eina parasitària de l'Estat i fer possible l'exercici del Dret d'Autodeterminació de les persones i de les comunitats locals que hi viuen, en el camí d'assolir una societat autosostinguda ecològica i socialment.

Perquè avui identificar el Dret d'Autodeterminació amb la creació d'un Estat propi, basat en l'industrialisme destructor de la Natura i de les Cultures és reforçar la via de deteriorament ecològic, social i cultural del Planeta Terra.

Per l'ecologisme, la sobirania, l'autodeterminació, la independència, ... no es troben ni en la pàtria, ni en la nació, ni en l'Estat, ... sinó que es troben en les relacions de les persones i la societat amb la trama natural de la terra -la biosfera-, i en les relacions que s'estableixen entre les persones en el si d'una societat. El veritable nucli del pensament ecologista rau en la integritat dels sistemes naturals i la cultura, sent la cultura la reflexió sobre nosaltres mateixos i sobre els ecosistemes.

Per què? Perquè l'Estat i tota la seva parafernàlia burocràtico-militar sempre ha estat un instrument de coerció política, de dominació. A més, l'Estat ha romàs en constant conflicte amb totes aquelles formes d'organització autònomes i no jeràrquiques que la humanitat s'havia donat al llarg del temps.

Perquè la pàtria i la nació s'han vinculat estretament amb la ideologia industrialista d'explotació de les persones i d'espoliació dels sistemes naturals. Perquè sota els "sagrats designis de la pàtria i de la nació" s'està portant fins a límits inconcebibles la guerra, encetada en els d'anteriori societats jeràrquiques, contra la natura, contra la biosfera, contra els bens de la terra, contra les cultures, contra les generacions que vindran,

Cal anar més enllà dels caducs conceptes de pàtria, d'Estat-nació i de la seva ideologia industrialista, mitificadora i adoradora del "creixement industrial i tecnològic".

Cal cercar la **sobirania natural**, l'autodeterminació comunitària basada

en la terra, que no és altra que aquella que comença amb l'AUTONOMIA de les persones, continua amb la dels llocs on es viu, s'estén a la comarca i d'allí, a la nació i a tot el planeta; i on l'autonomia es complementa amb la INTERDEPENDÈNCIA de les persones, dels llocs, de les comarques, amb els ecosistemes i la cultura on s'insereixen.

Cal anar redescobrint la "comarca natural", que no és altra cosa que un territori definit per les seves característiques geogràfiques i naturals, habitat per comunitats vegetals i animals -i també humanes-, diferent de les comarques que l'envolten. I no solament això, sinó que, a més a més, cal anar fent de la comarca natural una unitat política integrada, que pugui organitzar la seva vida d'acord amb els seus recursos naturals, que deixi a les persones la llibertat de seleccionar les seves necessitats autònomament i d'assolir els mitjans per satisfer-les, que pugui organitzar les seves pròpies estructures de bescanvi (tant dins la mateixa comunitat, com amb les comunitats veïnes), que pugui organitzar els seus sistemes de subsistència biològics a llarg termini autònomament, que pugui

Avui qualsevol discurs "alliberador" i/o "progressista" que no tingui en compte les *limitacions culturals, ambientals i socials* és un discurs profundament reaccionari. Un món on es respectin: les més variada diversitat de cultures, la més variada diversitat de sistemes naturals, la més variada diversitat de sistemes socials, és el món que qualsevol moviment de resistència cultural i d'alliberament nacional i de transformació social ha de reivindicar. Un món alhora únic i divers.

I per a fer possible aquest món no calen els Estats-Nació industrialistes, amb les seves fronteres, protectores dels seus mercats, els seus exèrcits per defensar els mercats i/o les fronteres; amb els seus sistemes naturals contínuament enverinats pel seus sistemes de producció; amb les seves societats profundament pobres (materialment les unes i espiritualment les altres) i malaltes

Tampoc calen super-estats multinacionals al servei de corporacions transnacionals, amb burocràcies de tota mena que s'autoatorguin el dret a decidir per nosaltres i el dret a imposarnos "noves" polítiques de desenvolupament, ni que sigui "sostenible", per a continuar

reproduint el seu domini sobre el planeta i sobre les cultures no industrialistes.

Per sortir d'aquesta via, cal resistir i cal innovar. Resistir les agressions ecològiques i socials que, sobre la natura i sobre les cultures, el sistema industrialista, dia a dia, ocasiona. Innovar i recrear les relacions entre les persones i la natura i entre les persones mateixes.

Cal caminar pel camí de crear comunitats autosostingudes, plenament inserides en els sistemes naturals que les sostenen, organitzades sense cap mena de sistemes de domini (ni de classe, ni de sexe, ni d'edat, ni de raça, ni de tecnologies, ni d'ideologies,.....), plenament responsables de la gestió dels seus béns comuns.

Això requereix un coneixement profund dels sistemes naturals. Alhora requereix el desenvolupament de tecnologies alternatives -tant pel que fa referència a les eines/artefactes, com pel que fa a les estructures socials i organitzatives-, que possibilitin que el treball humà s'integri dins el "treball" de la natura.

Cal aprendre a rehabitar -és a dir, a tornar habitar d'una altra manera- el nostre petit planeta, el nostre país, la nostra comarca natural, la nostra localitat, la nostra casa.

Cap d'aquests conceptes està avui en el llenguatge, i molt menys en la pràctica, dels polítics de casa nostra. A despit d'això, qualsevol persona amb un xic de sensibilitat pot escoltar la més profunda veu de la Terra i sentir el crit de Gaia ensenyant-nos el camí per bastir comunitats autosostingudes a la Terra.

Mentrestant ens volen entretenir amb Olimpíades i "Quinto Centenario", etc. amb la complicitat dels aduldors de torn.

Aquests nous moviments d'alliberament personal i social, nacional i cultural, que cal ajudar a fer nèixer a casa nostra es podrien articular entorn de tres principis bàsics:

- la restauració i el manteniment dels sistemes naturals,
- la creació de vies benignes per a satisfer les necessitats humanes bàsiques,
- el retrobament de maneres per a donar suport a les persones que es dediquen a activitats de regeneració ecològica, social i cultural de la Terra.

